

Sortită

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E tot mai frig și iarna parcă doare,
O simt cum mă înțeapă în călcâi
Și-n inimă, când ploaie, când ninsoare,
Că nu-mi găsesc în casă căpătâi.

Aș vrea să vin-aprilie odată,
Să văd magnolii că zâmbesc la geam
Și ursuleți nebuni de ciocolată
Să-mi dăruiască soare gram cu gram.

Să ne plimbăm pe-aleea pietruită
Cu flori albastre, roz, portocalii,
Că-n primăvara asta-i fost sortită
Să fii a mea și te aștept să vii.

- E tot mai cert că vremea-și uită cursul
De se succed anoapoda-ntrebări,
Pe-alei doar vântu-și ține-acum discursul
Răspunsuri nu-s, dar câte depărtări

Ne țin înlănțuiți de-o stea polară,
Când căutăm remedii amândoi
Să inventăm o zi de primăvară?
O fi trecut de-atunci un an sau doi?

Părea că-mi cauți buzele, în joacă,
Prin cârlionți, să mă săruți flămând
Și n-a fost zi să nu mă-ntreb ce dacă
Ți-aș fi cerut să stai, oricum, oricând.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif